

Boudewijn Knevels. *Toon Royackers*
HET LAATSTE WOORD

Boudewijn Knevels: wie het niet goed kan zeggen, moet het gewoon opschrijven

HEERS

Als kleine jongen had Boudewijn Knevels een vervelend probleem: hij stotterde. Daarom schreef hij graag de dingen op. Dat ging hem zo goed af dat hij een gepassioneerd schrijver zou worden. “Wie het niet goed gezegd kan krijgen, moet het gewoon opschrijven”, was een levenswijsheid van de bekende dichter uit Haspengouw.

Toon Royackers

Boudewijn Knevels was nog maar net geboren in Genk of hij stond al meteen in deze krant. Moeder Rosalie poseerde op 16 augustus 1945 trots met Boudewijn, Leopold en Albert op de voorpagina van *Het Belang van Limburg*. Een drieling was toen nog zo uitzonderlijk dat het nieuws net onder de capitulatie van Japan stond. Aanvankelijk wisten moeder Rosalie

en vader Bernard niet hoe ze hun drie kersverse zonen zouden noemen. Tot een enthousiaste nonkel naar het Belgisch koningshuis verwees. Koning Leopold III leefde in ballingschap, terwijl prinsen Albert en Boudewijn in ons land waren. Ondanks de Koningskwestie, drie perfecte jongensnamen.

Leopold heeft helaas niet lang mogen leven. Het Genkse drielingbroertje stierf amper een maand later. Boudewijn en Albert zijn altijd hechte broers gebleven. “Alleen tweelingen en drielingen begrijpen hoe zo een band precies aanvoelt. We zijn er altijd voor elkaar”, vonden de twee jongens. Boudewijn wist al heel vroeg wat hij zou worden: schrijver. “Toen ik een jaar of tien was en nog in Sinterklaas geloofde, schreef ik een gedicht voor de heilige man”, zo vertelde hij later over de start van zijn schrijverscarrière. De kleine Boudewijn was zo euforisch over zijn werk voor de grote kindervriend, dat hij zijn toekomst als auteur al helemaal voor zich zag.

“Hij schreef meer dan zestig jaar teksten”, zegt broer Albert. “In de jaren 60-70 bijvoorbeeld voor de cabaretgroep Mam’sel. Later ook voor het iets braver *Melopee* dat zelfs honderden keren zou spelen in Vlaanderen en Nederland. Maar zelf op de planken staan? Nee, dat zou Boudewijn nooit doen. Hij had plankenkoorts, waardoor hij nooit zelf zijn teksten naar voren bracht. Een gevolg van het stotteren uit zijn jeugd. Iets niet goed gezegd krijgen, dat vond hij erg. Toch heeft net dat stotteren hem zijn extra talent gegeven. Door al dat haperen zoek je immers vanzelf naar andere zinswendingen en synoniemen die gemakkelijker uit te spreken zijn. Zo krijg je meer gevoel voor de rijkdom van je taal. En op papier gaat alles vanzelfsprekend een stuk vlotter.”

Indrukwekkend oeuvre

Pas geboren en Boudewijn Knevels stond al in de krant: samen met zijn drielingbroers Leopold en Albert. *Ingezonden*

Boudewijn laat een indrukwekkend oeuvre na, met zelfs Engelstalige dichtbundels. Daar veranderde hij wel van auteursnaam. In het Engels verscheen zijn werk steevast onder de naam 'Beau Knievels'. "Zo kunnen de Engelsen het uitspreken", oordeelde hij. Hoewel hij nooit een muzikale opleiding genoten heeft, waagde hij zich toch aan liedjesteksten. Verschillende componisten vormden zijn poëzie om tot muziek. In 2007 werd hij de eerste Haspengouwse fruitdichter. Twee jaar lang was hij bovendien voorzitter van de Keizerlijke Commanderie van de Edele Haspengouwse Fruyteniers en hun Gastronomie. Een lange naam voor een vereniging die het Haspengouwse fruit en de vele wijngaarden uit de streek wilde promoten.

Die liefde voor het Haspengouw groeide nadat hij in 1981 een heel oud boerderijtje uit 1770 had ontdekt in het landelijke Mettekoven. Het dorpje bij Heers telde nog geen tweehonderd inwoners. Met veel toewijding knapte hij het boerderijtje op tot zijn nieuwe thuis. "De rust van het dorp heeft me hierheen gebracht", zei hij trots. In zijn gedichten en teksten zou hij het vervolgens vaak hebben over Haspengouw. Met zicht op de achterliggende velden had hij een 'mijmeringsplekje'. Vele van zijn gedichten vonden precies daar hun oorsprong. In het kleine Mettekoven organiseerde hij literaire wandelingen, naar de plekken die hem het meest dierbaar waren. Op verschillende plaatsen in het glooiende Haspengouwse landschap kon je dan verpozen bij een gedicht, van hem of van een van zijn Limburgse mededichters. In februari van dit jaar kreeg hij van het provinciebestuur nog de vraag om een gedicht te maken over Limburg. Op poëziedag droeg de gouverneur zijn gedicht *Limburg Nu* voor op sociale media.

Typemachines

Om al die meesterwerken op papier te krijgen, gebruikte Boudewijn Knevels een van zijn vele typemachines. Honderden had hij er in de loop der jaren verzameld, vaak juweeltjes van meer dan een eeuw oud. Onder impuls van de toenmalige burgemeester werd zijn jarenlange collectie in 1999 aangekocht en opende het enige echte Schrijfmachinemuseum te Heers. Een primeur voor de Benelux. Boudewijn was er vanaf de eerste dag onbezoldigd conservator en gids. Met pijn in het hart moest hij onlangs aanzien dat het museum toch weer sloot. Dit jaar werden alle stukken geveild.

*ik ben nu dood
ook ik moest gaan
de weg van alle leven
bedankt kosmos voor mijn bestaan
maar 'k was nog graag gebleven
bk*

De heer

Boudewijn KNEVELS

levenspartner van wijlen mevrouw Ilonka Coenen †2019

Auteur

Lid van meerdere verenigingen

Geboren te Genk op 20 juli 1945 en thuis omringd door zijn familie
van ons heengegaan te Mettekoven op 21 mei 2021.

Aaf KNEVELS en Bart KERKHOFS,

Nora

Vic

Sarah COENEN en Marc JANSSENS,

Bernd

Birgit

Gijsbrecht en Laura

Ruth COENEN en Johan DUCHATEAU,

Jules

Loes KNEVELS en Carlo USALA,

Leon

Mauro

Leopold † en Albert

zijn kinderen en kleinkinderen

zijn drielingbroers

Delen verder in dit verdriet:

zijn broers, zussen, schoonbroers, schoonzussen, neven en nichten.

Het liefst hadden we samen met u afscheid genomen van Boudewijn maar omwille van deze uitzonderlijke tijden zal het plaatsvinden in intieme kring. De uitvaartplechtigheid zal doorgaan in de Aula van het Uitvaartcentrum Orye, Graaf Lodewijk Plein te Borgloon op vrijdag 28 mei 2021, gevolgd door de bijzetting in de familiegrafkelder op de centrale begraafplaats te Borgloon.

Online condoleren op www.uitvaartcentrum-orye.be

Rouwadressen:

Kernielerweg 2, 3840 Borgloon (Aaf)

Schildstraat 22, 3870 Mettekoven - Heers (Sarah)

Kanaalstraat 37, 3590 Diepenbeek (Albert)

Familie, vrienden en kennissen die geen overlijdensbericht ontvingen, gelieve dit als zodanig te beschouwen.

Borgloon - tel: 012 74 22 74 - www.uitvaartcentrum-orye.be

Zijn liefde voor poëzie en muziek smolt letterlijk en figuurlijk samen, toen een gedicht van hem mee gesmolten werd in de moederklok van de beiaard in de Sint-Niklaaskerk in Pelt. In het voorjaar van 2016 kregen de vier bestaande luidklokken in Neerpelt het gezelschap van 48 nieuwe beiaardklokken. Op de grootste beiaardklok werd een gedicht van Boudewijn vereeuwigd. Een bekroning voor zijn hele oeuvre. Hij was er ontzettend fier op: "Voor eeuwig galmt mijn tekst en mijn naam over Pelt en omstreken. Welke dichter kan dat zeggen?", glimlachte hij destijds.

De dood

Op zijn zeventigste verscheen zijn verzameld werk. Het eerste plan was zeventig gedichten voor zeventig jaar Boudewijn Knevels. Maar hij kon zelf niet goed kiezen. Resultaat? Het werd een lijvig boek met maar liefst 980 teksten die het hele gevoelsgamma van het leven bestrijken. En eigenlijk is dat nog maar een fractie van wat hij in zijn leven allemaal op papier gezet

heeft. Ook de dood kwam aan bod. Want de dood vond hij eigenlijk iets fascinerend. Niemand die er bij kan, het ene moment is een mens springlevend en het andere is alle leven zomaar weggevloeid uit dat lichaam. In zijn rouwboekje *Innige Deelneming* schreef hij meer dan vierhonderd verzen die troost kunnen bieden aan de achterblijvers.

Ook Boudewijn begreep de dood niet. “Tenzij het is als in de moederschoot. Je lééft, men ziet je niet. Maar kan je voelen ... Toch mooi als ze dat met de dood bedoelen”, omschreef hij poëtisch het levenseinde. De laatste maanden voelde hij dat het minder goed met hem begon te gaan. Begin april kreeg hij nog de vraag om een gedicht uit het Duits te vertalen. “Dit zal mijn laatste gedicht ooit geweest zijn”, vertrouwde hij toe aan zijn broer Albert. Hij kreeg helaas gelijk. Op zijn afscheidsplechtigheid wou hij dat naast de kist zijn eigen verzameld werk lag. Zo gebeurde het ook. De 950 en veel meer teksten zijn vereeuwigd op papier. Wie ze leest, voelt de emoties en de gedrevenheid van Boudewijn Knevels. Zijn gedicht over de dood klopt dus: het is niet omdat we hem niet meer zien, dat we hem niet meer kunnen voelen.